DUPĂ DOUĂ LUNI, FOTBALIȘTII NOȘTRI AU REVENIT ÎN ȚARĂ

PRIMELE OBSERVAȚII DUPĂ TURNEUL ÎN BRAZILIA

Expediția selecționatei divizionare pe meleagurile Africii și Americii de Sud a constituit un subiect preferat și controversat al rubricilor de sport.

Acum, după înapoierea echipei informăm pe cititori asupra modului cum s-a născut acest turneu. La propunerea unui impresar brazilian — dl. Zakour, același care a organizat și în iarna anului trecut un turneu al echipei de tineret în Africa — s-a perfectat o serie de minimum 10 jocuri ale unei selecționate, CLAUZA PRINCIPALĂ A CONTRACTULUI fiind ca ÎN LOT să FIGUREZE ABSOLUT TOȚI JUCĂTORII care au învins REPREZENTATIVA R. F. a Germaniei. LA BUCUREȘTI. Condițiile de organizare prevedeau plata unei sume de 1.000 dolari de fiecare întîlnire și asigurarea tuturor celorlalte cheltuieli (transport, masă, hotel etc.). Primul lucru despre care i-am întrebat pe jucătorii noștri, reveniți marți seara la București, a fost acela dacă organizatorul turneului a respectat întocmai clauzele contractului. Răspunsul tuturor a fost afirmativ și, în plus, conducătorul lotului, antrenorul Angelo Niculescu se afla în posesia cecurilor în valoare de 12.000 dolari, totalul pentru cele 12 întîlniri (o partidă în Africa și 11 în Brazilia). Sigur că discuțiile privind o sumă superioară baremului de 1.000 de dolari de meci rămîn deschise; dar, informațiile obiective ale presei de pretutindeni demonstrează că formații europene fără o carte de vizită remarcabilă (cîștigătoare de mari competiții europene, campioane în țările care au cucerit titlul mondial, garnituri cu vedete de renume mondial) nu pot obține mai mult de 1.000—1.500 dolari de joc și însăși semnarea unor asemenea contracte reprezintă o reușită. O dovadă, credem elocventă, o constitue angajarea lui Dinamo Zagreb — actuala deținătoare a „Cupei orașelor tîrguri" — pentru 2.000 dolari de joc. Deci este bine ca, în privința aspirațiilor noastre pe plan financiar, să tindem la cît mai mult dar, pe de o parte, avem datoria să păstrăm o rezonabilitate a pretențiilor — dacă vrem să continuăm legăturile pe plan internațional —, iar pe de alta să fim convinși că baremurile vor fi, așa cum arătăm, în raport direct de performanțele internaționale pe care vom reuși să le obținem.

Încheind acest capitol financiaro-administrativ, NE EXPRIMĂM SPERANȚA că VALUTA OBȚINUTĂ DE SELECȚIONATA DIVIONARĂ, ca și DE TOATE ECHIPELE NOASTRE DE FOTBAL (amintim că tot selecționata divizionară a primit 4.000 dolari pentru meciul cu Alemania Aachen din decembrie 1967) VA FI UTILIZATĂ TOT PENTRU NEVOILE FOTBALULUI PRIVIND CONTRACTAREA UNOR FORMAȚII RENUMITE DE PESTE HOTARE, MONTAREA UNOR INSTALAȚII DE NOCTURNĂ, ASIGURAREA UNUI ECHIPAMENT SUPERIOR PENTRU FORMAȚIILE DE PERFORMANȚĂ ȘI, EVENTUAL, CHIAR PENTRU ADUCEREA UNOR ANTRENORI DE ÎNALTĂ CALIFICARE DE PESTE HOTARE.

Cum se știe, lotul nostru a întîlnit adversari de toate genurile, începînd cu cluburi bune, puternice (Gremio Porto Allegre, Atletico Curitiba, Botafogo Ribeiro Preto), dar a evoluat și în compania unor formații mai puțin cunoscute în Europa, deși noi știm așa de vagi lucruri despre noul val din fotbalul brazilian, încît s-ar putea ca peste puțin timp să constatăm că echipe ca Piracicaba, Esporte Club Salvator Bahia sau cea din Maringa au un cuvînt tot mai greu de spus în arena acestui fotbal cu nebănuite resurse. Totuși, — nu putem trece cu vederea înfrîngerile suferite tocmai în fața echipelor care spun puțin spectatorilor noștri. **Nu vom evita să citãm înfrîngerea echipei Ungariei la Curitiba, dar totodată sîntem datori să subliniem că reprezentativa Ungariei și-a revanșat înfrîngerea, lucru care nu s-a întîmplat și cu selecționata noastră care n-a reușit să demonstreze că insuccesul de la Ribeiro Preto a fost un accident, ci a rămas mai departe sub domnia unor** rezultate „gri", neconvingătoare, mereu la nivelul mediocrității. **Este mărea ratare a expediției africano-sud-americane, cu atît mai mult cu cît ea se află la a patra ediție, într-o variantă sau alta.** Nici una dintre călătoriile peste ocean ale fotbaliștilor n-a reușit, ca bilanț, să iasă din tiparele anonimatului, să spargă limitele unei comportări plate, cenușii, deși — poate acum — ar fi avut posibilitatea să rupă nu numai barierele unor rezultate anonime, ci și pe acelea ale unei recunoașteri și aprecieri pe continentul sudamerican **care ar fi oferit cu siguranță fotbalului nostru o cotă mult mai ridicată nu numai în baremuri, ci și în prețuirea spectatorului, a presei, în fine a opiniei fotbalistice braziliene — un judecător de prim plan în fotbalul mondial.**

GHERGHELI

OBLEMENCO

Părerile jucătorilor

COMAN: „Firește că am avut ochi numai pentru colegii de post din echipele adverse. Ei își pun echipa în atac cu o viteză uimitoare și au degajări de o precizie milimetrică. Eu am apărat foarte slab în două meciuri și am primit notele și observațiile pe care le-am meritat".

ADAMACHE: „Părerea mea este că trebuia să cîștigăm toate meciurile susținute în acest turneu. De ce n-am reușit? Înaintașii și-au creat o sumedenie de ocazii dar le-au ratat pe cele mai multe, iar în apărare s-au făcut greșeli, peste greșeli".

IVĂNCESCU: „Disciplina jucătorilor brazilieni față de antrenor, arbitru, coechipieri și adversari este impresionantă".

DAN: „S-a spus că am jucat cu echipe de mîna a șaptea. O opinie greșită! Echipelor cu care am jucat le-a lipsit renumele internațional. Dar ca valoare, ca potențial de joc au fost foarte bune".

MĂNDOIU: „Condițiile de cazare și alimentație ale turneului au fost excelente, excepție făcînd doar orașul Campina Grande".

BARBU: „În turneul acesta s-a cîștigat un bun pentru lotul reprezentativ: Grozea, care mi-a plăcut mult în special în prima perioadă a deplasării".

DELEANU: „Atacanții brazilieni nu stau prea mult pe gînduri cînd este vorba să șuteze. Ei trag la poartă din orice poziție".

MOCANU: „Brazilienii sînt ambițioși, nu se descurajează cînd sînt conduși. Reiau ofensiva și cursa asta pentru recuperarea handicapului, face din jocurile lor, spectacole de toată frumusețea".

GHERGHELI: „Anul trecut, la revenirea dintr-un stagiu la marile cluburi braziliene, internaționalul ungur Albert a declarat că a avut foarte multe de învățat. Și poate nu e o întîmplare că în același an el a cîștigat titlul de cel mai bun jucător european".

DINCUȚĂ: „Am rămas impresionat de corectitudinea și autoritatea arbitrilor. Nu s-au tras nici focuri de revolver și nici n-am văzut scandalurile proverbiale despre care am citit atît".

DUMITRIU III: Pentru mine acest turneu a fost un veritabil examen general. M-am întors cu foarte multe noțiuni noi pe care sper să le pot aplica".

GROZEA: „Nu există jucător în repaus, pe teren, la formațiile braziliene. De la primul și pînă la ultimul fluier, jucătorii sînt într-o continuă mișcare. *Asta da, pregătire fizică!"*

PÎRCĂLAB: „Față de turneul din 1960, la care am luat parte, acesta a fost mai bine organizat; am fost primiți cu multă căldură de gazdele noastre. N-a existat echipă cu care am jucat — chiar și cele mai puțin celebre — în care să nu văd cel puțin 2—3 jucători de ridicată valoare internațională. Apărătorii sînt de o corectitudine exemplară. *E o plăcere să joci împotriva unui adversar care nu știe ce este faultul intenționat și joacă numai balonul, nu și picioarele partenerului de întrecere".*

OBLEMENCO: „Am întîlnit adversari de la care fiecare dintre noi a avut cîte ceva de învățat".

IONESCU: „Cred că turneul a constituit un mijloc de omogenizare sufletească a jucătorilor din lot".

SASU: „În Brazilia se joacă efectiv 90 de minute. În spatele fiecărei porți sînt 2—3 mingi de rezervă. La baloanele ieșite în aut nu se mai așteaptă, ci se recurge la una din mingile de rezervă".

KALLO: „În viitor voi căuta să aplic ceea ce am văzut la extremele braziliene. Mă întorc impresionat de marea sete de spectacol a brazilienilor, *atît a celor din teren cît și a celor din tribune. I-am cunoscut pe D. Santos, Bellini, Zito, Pepe, „jucători de aur ai Braziliei", cum scriau ziarele. Ei bine, sînt de o modestie rar întîlnită!".*

CE AM AVEA DE ADĂUGAT

Acum, cînd cei ce au străbătut zeci de mii de kilometri cu avionul, trenul sau autobuzul se află la casele lor și au tot dreptul la cîteva zile de reconfortantă atmosferă familială, noi vom încerca, după ce le-am ascultat impresiile, după discuțiile cu conducerea echipei, să desprindem cîteva aspecte pro și contra turneelor de genul celui încheiat marți seara pe aeroportul Băneasa

CARE SÎNT TOTUȘI FOLOASELE?

1 Peste orice considerație de ordin tehnic, administrativ, competițional etc. rămîne **marele cîștig al stabilirii unor noi și amicale relații cu fotbalul brazilian** — unul dintre cele mai bune din lume —, cu locuitorii orașelor unde au evoluat jucătorii români, cu oficialitățile sportive. Pe scurt, s-a obținut o lărgire de orizont a activității fotbalistice internaționale, ceea ce nu poate fi decît lăudabil, încurajator și demn de continuat.

2 Chiar și cei mai refractari prin vîrstă sau prin lipsă de capacitate de asimilare dintre jucătorii care au făcut deplasarea, credem și sperăm că **au învățat ceva din contactul cu fotbalul căruia nimeni, dar absolut nimeni, nu-i contestă primatul tehnic în lume.**

CE DEZAVANTAJE A PREZENTAT TURNEUL?

1 **Alcătuirea lotului deplasat comportă destule discuții.** Pentru că, dacă s-a renunțat la o serie de jucători consacrați, era foarte bine ca locul lor să fie luat de fotbaliștii cei mai talentați din tînăra generație, mai ales că acea clauză privind obligativitatea trimiterii garniturii din partida cu R.F. a Germaniei n-a mai fost pînă la urmă respectată. Folosirea echipei de tineret ca bază a lotului era mult mai indicată. În felul acesta am fi oferit unor elemente cu indiscutabil mai mulți ani de fotbal înaintea lor posibilitatea unui precoce contact cu un soccer lăudat și admirat pe toate meridianele și am fi grăbit coacerea acestei tinere generații la focul unui joc tehnic, spectaculos și eficace după care tînjim atît.

2 **Nici acest turneu n-a reușit să ne scape de principala lacună a echipelor noastre, inconstanța, această plagă care ne-a îndepărtat de la multe satisfacții pe plan internațional** tocmai în clipele cînd era posibil așa ceva prin ceea ce realizasem înainte. Echipa, în ansamblul ei, ca urmare a instabilității în comportare a jucătorilor, a avut fluctuații, scăderi, direct inadmisibile, care au și dus la un bilanț al rezultatelor departe de satisfăcător.

3 Lungimea turneului și chiar dispunerea meciurilor au prezentat dificultăți deosebite **și ar fi bine dacă pe viitor s-ar obține turnee pe jumătate ca durată și număr de meciuri** și, eventual, posibilitatea **de a trimite două sau mai multe echipe,** care ar îngloba un număr mai important de jucători. Este, de asemenea, cazul ca aspirațiile noastre, atunci cînd perfectăm turnee, să tindă către mai mult în ceea ce privește renumele echipelor de pe programul acestor turnee. Mai ales cînd angajăm selecționata, exigența noastră trebuie să crească în alegerea partenerilor.

4 **Anonimatul în care s-a desfășurat turneul din cauză că nu au fost asigurate posibilități materiale de transmiterea informațiilor.** De altfel, după cum reiese din cronica lui Ștefan Onisie, s-au jucat meciuri despre care publicul nostru n-a știut nimic.

Depășind aceste considerații, localizate la subiectul recentului turneu, este cazul — socotim — să ne întrebăm dacă — în ansamblu — organizarea unor turnee pe continentul sud-american — iarna — mai trebuie sau nu să figureze în viața fotbalului nostru. Opinăm pentru un răspuns afirmativ. Mai mult decît orice argument teoretic, pledează asaltul echipelor europene de toate calibrele către America de Sud și în special Brazilia, unde orice fotbalist european are ceva de învățat.

CRONICĂ „TELEGRAFICĂ" A TURNEULUI FĂCUTĂ DE ȘTEFAN ONISIE

Am preferat unei lungi și poate mai puțin interesante povestiri a turneului, o prezentare telegrafică a celor 12 meciuri, extrasă de pe carnetul de note al unui cronicar inedit: antrenorul **Ștefan Onisie.** Urmăriți cele 12 meciuri în ordinea disputării lor...

24 dec. — KINSHASA: 1—1 (1—0) cu selecționata Congo

Căldură înăbușitoare: + 40 grade. Stadion arhiplin: 50.000 spectatori. Prezentăm formația, odată cu notele ce le-am acordat jucătorilor: Coman 9, — Ivănescu 8, Barbu 6, Dan 7, Mocanu 6 — Ghergheli 6 (min. 45, Dincuță — 6), Dumitriu III 7 — Pîrcălab 6 (min. 70, Lucescu — 5), Sasu 7, Ionescu 6, Kallo 5 (min. 45, Grozea — 6). Golul nostru a fost marcat de **Sasu.**

10 ianuarie — PORTO ALLEGRE: 1—1 (0—0) cu Gremio

Temperatura: + 25 grade. Spectatori: 15.000. Jucăm în nocturnă. Am prezentat formația: Coman 9 — Ivăncescu 8, Barbu 7, Dan 9, Deleanu 6 — Ghergheli 8, Dumitriu III 6 (min. 70, Sasu — 7) — Pîrcălab 7, Grozea 8, Ionescu 5 (min. 45, Oblemenco — 7), Kallo 7. Autorul golului nostru: **Pîrcălab.**

14 ianuarie — MARINGA: 1—2 (1—0) cu Parana Gremio

Temperatura: + 20 grade. Plouă. Spectatori: 3.000. Au jucat: Adamache 9 (min. 70 — Coman) — Ivăncescu 7, Barbu 6, Dan 7, Deleanu 6 — Ghergheli 7, Grozea 5 — Pîrcălab 5, Sasu 7, Oblemenco 5 (min. 70 — Kallo), Lucescu 4 (min. 70 — Ionescu). A marcat: **Sasu.** Adamache s-a accidentat.

18 ianuarie — CURITIBA: 1—1 (1—0) cu Atletico

Și aici ne însoțește ploaia. Temperatura: + 20 grade. În echipa adversă, multe nume celebre, solicitate pentru acest joc: D. Santos, Bellini, Zito, Dorval, Pepe. Rezerva portarului: renumitul Gilmar. În tribune, 20.000 de spectatori. Nocturnă. Formația: Coman 8 — Ivăncescu 8, Barbu 8, Dan 7, Deleanu 7 — Ghergheli 9, Dumitriu III 7 — Pîrcălab 7, Sasu 9, Ionescu 7 (min. 45 — Oblemenco — 6), Kallo 7. A marcat: **Ionescu.**

21 ianuarie — RIBEIRO PRETO: 2—6 (1—3) cu Botafogo

Căldură înăbușitoare: + 45 grade. Spectatori: 40.000. Echipa aliniată: Coman 3 — Ivăncescu 6, Barbu 5, Dan 6, Deleanu 7 (min. 70, Măndoiu — 6) — Ghergheli 5 (min. 45, Dumitriu III — 6), Dincuță 6 — Lucescu 4, Sasu 7, Ionescu 6, Kallo 6. Coman a apărat foarte slab. Autorii golurilor noastre: **Dincuță și Dan.**

24 ianuarie — PIRACICABA: 6—2 (2—1) cu „15 Noiembrie"

Temperatura: + 30 grade. Tot ploaie, cu toate astea, 50.000 spectatori prezenți. Formația: Coman 5 — Ivăncescu 6, Măndoiu 7, Dan 8, Deleanu 7 — Ghergheli 8, Dincuță 8 — Lucescu 9, Grozea 8 (min. 70, Dumitriu III — 7), Oblemenco 8, Kallo 8. Au marcat **Kallo** (2), **Lucescu** (2), **Oblemenco** și **Dumitriu III.**

28 ianuarie — RIO PRETO: 1—0 (1—0) cu America

Canicula: + 45 grade. 3000 spectatori. Am prezentat formația: Coman 8 — Ivăncescu 7, Barbu 9, Măndoiu 8, Deleanu 8 — Dincuță 8, Dumitriu III 8 — Lucescu 6, Grozea 9, Oblemenco 6, Kallo 6 (min. 70, Sasu — 7). A marcat: **Grozea.**

30 ianuarie — SALVADOR BAHIA: 5—2 (3—2) cu Esporte Club

Temperatura: + 25 grade. 15 000 spectatori. Jucăm în nocturnă, prezentînd formația: Coman 4 (min. 45, Adamache — 8) — Deleanu 8, Barbu 7, Dan 7, Măndoiu 9 — Dincuță 8, Dumitriu III 6 (min. 45, Grozea — 7) — Pîrcălab 9, Sasu 8, Ionescu 8 (min. 70, Oblemenco — 7), Kallo 9. Autorii golurilor: **Kallo** (2), **Pîrcălab, Oblemenco** și un autogol.

6 februarie — RECIFE: 2—1 (2—0) cu Esporte Club

Temperatura: + 25 grade. 4.000 spectatori. Nocturnă. Formația: Adamache 4 — Deleanu 7 (min. 85, Ivăncescu), Barbu 7, Dan 7, Măndoiu 7 — Dincuță 7 (min. 45, Ghergheli — 6), Sasu 7 — Pîrcălab 8, Grozea 6, Oblemenco 7, Kallo 6 (min. 70, Dumitriu III). Au marcat: **Oblemenco** și **Sasu.**

8 februarie — CAMPINA GRANDE: 2—1 (2—0) cu Treze

Temperatura: + 20 grade. 6.000 spectatori. Nocturnă. În echipa adversă a jucat și Garrincha. Formația: Coman 8 — Ivăncescu 8, Barbu 9, Măndoiu 8, Mocanu 8 — Dincuță 8, Ghergheli 9 — Pîrcălab 8, Sasu 6 (min. 45, Grozea — 7), Oblemenco 8, Dumitriu III 7. Autorul ambelor goluri: **Oblemenco.**

9 februarie — NATAL: 4—1 (1—0) cu „A.B.C.".

Temperatura: + 20 grade. 5000 spectatori. Nocturnă. Formația: Adamache 8 — Ivăncescu 7, Măndoiu 7, Dan 8, Mocanu 8 — Grozea 7, Dumitriu III 7 — Lucescu 7, Sasu 7, Ionescu 7, Kallo 7. Au marcat: **Ionescu, Sasu, Lucescu** și **Kallo.**

11 FEBRUARIE — BELEM: 0—1 (0—1) cu Paysandu

Temperatura: + 25 grade. Ploaie. 20.000 spectatori. Formația: Adamache 7 — Ivăncescu 7, Barbu 8, Dan 7, Mocanu 7 — Ghergheli 6 (Dincuță 6), Dumitriu III 5 — Pîrcălab 7 (Grozea 5), Sasu 5, Ionescu 6 (Oblemenco 6), Kallo 5.